

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 509/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 406/2013 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. októbra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) postupom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 406/2013 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Okresný súd v Topoľčanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 406/2013 porušil základné právo občana Slovenskej republiky v tom, že súd konal v mojej neprítomnosti. Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení noviel upravuje konať v neprítomnosti účastníka konania, v danom prípade však samosudca porušil zákon. V konaní, ktoré začalo na základe návrhu bývalej manželky sťažovateľa dňa 27.2.2008 pojednával v neprítomnosti sťažovateľa. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu konať v neprítomnosti účastníkov konania po splnení podmienok stanovených zákonom č. 99/1963 Zb. občianskeho súdneho poriadku a vydať rozhodnutie. Okresný súd v Topoľčanoch dňa 05.03.2014 vydal rozsudok číslo konania 5C 406/2013-23 v rozpore s ustanovením § 153 O.s.p...“

Podľa rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, je súd resp. sudca zodpovedný za prípravu veci a rýchle vedenie konania (Capuano, séria A, č. 119-A, s. 13, rovnako Pierazzini, séria A, č. 231-C, s. 30). Aj tento právny názor je v súlade s právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré priznáva Ústava Slovenskej republiky...

Svojou sťažnosťou sa domáhame, aby Ústavný súd... podľa čl. 127 ods. 2, 3, zákona č. 135/2001 Zb. tejto vyhovel a svojim meritórnym rozhodnutím vyslovil:

Okresný súd v Topoľčanoch v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 406/2013 porušil základné právo [REDAKOVANÉ]... ustanovené v čl. 17 Ústavy... ako aj práva ustanovené v čl. 48 ods. 2 Ústavy... na prerokovanie veci nestranným súdom v prítomnosti... a priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 1.000 Eur.“

3. K sťažnosti sťažovateľ nepripojil žiadne prílohy a ani splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

7. Predmetom sťažnosti je údajné porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (základné právo podľa čl. 17 ústavy totiž neodôvodnil) postupom okresného súdu v namietanom konaní tým, že okresný súd procesne pochybil, keď rozhodol rozsudkom 5. marca 2014 v neprítomnosti sťažovateľa.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa v prvom rade neobsahuje všeobecné zákonné náležitosti, ktoré sú obsiahnuté v § 20 zákona o ústavnom súde, najmä nebolo k nej priložené splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ale tiež neobsahuje žiadne odôvodnenie a presné označenie a pomenovanie základného práva zaručeného čl. 17 ústavy, ktoré spomína v petite sťažnosti, a ani iné osobitné náležitosti (absencia odôvodnenia jeho žiadosti o priznanie finančného zadosťučinenia podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd napriek tomu preskúmal, či námietky sťažovateľa týkajúce sa údajného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sú naozaj opodstatnené, a tiež to, či ochranu jeho základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy prípadne neposkytovali sťažovateľovi aj všeobecné súdy na základe opravných prostriedkov im dostupných, ktoré možno považovať za účinné právne prostriedky nápravy namietaného porušenia označených práv.

10. Ústavný súd už viackrát uzavrel, že v konaniach pred všeobecnými súdmi závažné procesné pochybenia (predstavujúce súčasne aj porušenie základných práv účastníkov konania podľa čl. 46 a nasl. ústavy) zakladajú dôvod na podanie odvolania (podľa § 205 a § 205a Občianskeho súdneho poriadku). Tento riadny opravný prostriedok umožňuje účastníkom súdneho konania namietať závažné procesné pochybenia všeobecných súdov, a tým aj porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedeného vyplýva, že sú to všeobecné súdy, ktoré na základe účinných právnych prostriedkov nápravy dostupných sťažovateľom môžu a musia poskytovať ochranu označených základných práv (napr. IV. ÚS 47/04, II. ÚS 238/2010).

11. Ústavný súd v tejto veci preskúmal, či sťažovateľ proti postupu rozsudku okresného súdu podal odvolanie a či v ňom aj skutočne namietal predtým tie isté skutočnosti, ako v sťažnosti doručenej ústavnému súdu. Z jeho zistení vyplýva, že sťažovateľ 21. marca 2014 osobne podal proti rozsudku okresného súdu z 5. marca 2014 odvolanie, v ktorom uviedol:

„V právnej veci navrhovateľa Mestské služby Topoľčany s.r.o. proti odporcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]... o vypratanie bytu proti rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch, číslo konania 5C 406/2013-23 zo dňa 05.03.2014 podávam... v zákonnej lehote odvolanie, ktoré zdôvodňujem:

Pracovníčkou navrhovateľa som bol uvedený do omylu, keď som sa bol informovať o podanom návrhu. Táto ma ubezpečila, že stačí ak zaplatím časť dlhu a na zvyšnú časť požiadam o splátkový kalendár, čo som aj písomne urobil. Dňa 29.11.2013 som do podateľne Msú Topoľčany doručil písomnú žiadosť o zrušenie výpovede nájmu bytu a následne som splatil časť dlhu a požiadal o splátkový kalendár, potom ako mi bola poskytnutá takáto informácia s tým, že to postačuje a mám čakať na odpoveď, ktorá mi doteraz nedošla. Nevieť akým metrom merajú neplatičov pretože viem doložiť že istý občan mesta Topoľčany má dlh na nájomnom aj viac ako 10.000 Eur, v byte býva aj viac osôb ako je prihlásených a tohto sa vlastníci bytu vo výškovej budove predtým patriacej závodu MIER nemôžu zbaviť čo sa tak deje so súhlasom TOMY s.r.o.

Ja som bez pracovného pomeru. Ale nájomné aj keď som s jeho úhradou meškal som si vždy vyrovnal, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že predmetný byt obývam od roku 2002 teda viac ako 12 rokov

Vzhľadom k uvedenému nakoľko dlh vyrovnám žiadam Krajský súd v Nitre, aby prehodnotil rozhodnutie súdu 1. stupňa a návrh navrhovateľa zamietol.“

12. Zo zistení ústavného súdu tiež vyplýva, že predmetná vec napadla na okresný súd 5. novembra 2013. Prvé pojednávanie bolo nariadené na 25. november 2013 a sťažovateľ sa tohto pojednávania odročeneho na neurčito aj zúčastnil. Súčasne sa sťažovateľ zúčastnil aj ďalšieho pojednávania konaného 5. marca 2014, na ktorom aj osobne vypovedal. Okresný súd vo veci samej na tomto pojednávaní 5. marca 2014 rozhodol rozsudkom č. k. 5 C 406/2013-23, ktorý bol sťažovateľovi doručený 11. marca 2014. Následne Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 5 Co 399/2014-38 z 24. júna 2015 potvrdil rozsudok okresného súdu, pričom tento rozsudok odvolacieho súdu bol doručený sťažovateľovi 18. septembra 2015, kedy nadobudol právoplatnosť aj rozsudok okresného súdu č. k. 5 C 406 2013-23 z 5. marca 2014.

13. Z uvedeného je teda zrejmé, že okresný súd rozhodol v prítomnosti sťažovateľa (nie ako tvrdí v sťažnosti), teda v tomto smere sú jeho námietky irelevantné a zjavne nedôvodné a jeho sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

14. Keďže sťažnosť sťažovateľa neobsahuje zákonom predpísané náležitosti (pozri bod 9) a je tiež zjavne neopodstatnená (bod 13), pretože sa nepreukázalo tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v namietanom konaní, a sťažovateľ tieto svoje námietky pred podaním sťažnosti ústavnému súdu neuplatnil v odvolacom konaní pred všeobecnými súdmi, hoci by bol už na prvý pohľad neúspešný, ak by aj tieto námietky uplatnil (pozri body 9 až 10), ústavný súd ju ako celok odmietol pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde z už uvedených dôvodov (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. novembra 2015